

Universitätsbibliothek Paderborn

**Pastorum Continens Doctrinas, & Industrias ad Pastorale
Munus piè, fructuosè, ac securè obeundum pertinentes,
Unà cum Casibus frequentiùs circa idem Officium
occurrere solitis, & ex communiote ...**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1678

Membrum I. De Vocatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49267](#)

MEMBRUM I.

De Vocatione.

Qu. 1. *Quid sit vocatione?* R_{2.} vocationis nomine hoc i^onus aliud non intelligi, quām dispositionem providentia Divinitatis, quā pro suo beneplacito quosdam homines felig^r & segregat ad opus ministerij Divini, & curam animarum, ipsa que gratias & qualitates necessarias elargitur; ex qua quidem descriptione tria saluberrima planè corollaria deducere debent Pastores. Primum est, ut, cūm teste Concil. Trid. S. 23. c. 2. Divina res sit Sacerdotis sancti ministerium, nullus ad id nisi à D E O vocatus se intrudat: nam, ut recte Chirulus Joan. 15. ait: *Non vos me elegistis, sed ego elegi vos, & prior vos, ut eatis, & fructum afferatis.* & S. Paulo Hebr. 5. tells: *Nullus sumit sibi honorem, sed qui vocatur à D E O tanquam Aaron.* Certè ob hanc causam S. Augustinus Serm. 98. de temp. Core, Dathan, & Abiron hiatu terrae absorptos ait, ne quis præsumptione superbi spiritus non sibi datum à D E O Sacerdotij munus invaderet. Secundum est, ut magnificiant vocationem suam, summèque à D E O per illam honoratos existimant, cūm (teste S. Dionysio, de cœl. Hient.) *omnium divinorum divinissimum sit, cooperari D E O in salutem animarum,* idèoque per bona (id est, statui, ad quem vocati sunt, convenientia) opera certam suam vocationem & electionem facere studeant. 2. Pet. 1. Tertium est, ut magna de vocationis gratia spem & fiduciam concipient, certissim sibi persuadentes, quod, qui operatus est in ijs velle, operatus sit & perficere pro bona voluntate,

Qu. 2. *Ex quibus potissimum indiciis colligi possit legitima vocatione?* R_{2.} ex tribus præcipue. Primò, ex insentione, si quis ad tale officium promoveri petijt, si scilicet non omni consequandi, aut beneficij alicujus captandi occasione, aut honoris, gloriæve intuitu, aut humano aliquo respectu ad id inductus, sed, ut vocanti D E O respondeat, suāmque & proximi salutem, gloriāmque Divinam promoveat, tale omnis se suscepisse advertat. Secundò, ex aptitudine propria, si scilicet juxta Christi consilium, Luc. c. 14. sedens comparet sumptus ad ædificandam turrim supradictæ perfectionis, & omnino sufficientes ad perficiendum, non suo duntaxat, sed illorum

De Vocatione Pastoris.

7

illorum etiam, quibus conscientiam suam drittigendam, aut qualitatum suarum mensuram examinandam commisit, iudicio habere advertat. Tertiò, ex *Divina inspiratione*, si scilicet post continuas preces, quibus à D E O manifestationem suæ voluntatis circa statum eligendum humiliter & sincerè petiit, constanter se ad hunc statum impelli, & post accuratum etiam ratiocinium, seu discussionem rationum tam pro assumendo, quam pro relinquendo hoc statu occurrentium, confirmari se in illa voluntate, vehementiusque impelli sentiat, atque ad hoc etiam ipsius Confessarij aut Directoris judicium & approbatio accedat.

Qu. 3. Quid faciendum sit illi Pastor, qui officio iam suscepit, ad id se non vocatum agnoscit; nec tamen, ut ut velit retrocedere amplius, statumque suum deserere potest? Rg. huic quoque tria præstanda esse. Primum est, ut seriò derectetur gravem suam temeritatem, ejusdēmque veniam etiam à DEO humiliter petat. Alterum est, ut accuratè inquirat, quis potissimum defectus aut obex dignam susceptionem impedit, & siquidem vitæ sanctitatem non præcessisse advertat, saltem ut sequatur, efficere studeat; si prava intentio fuit, in meliorem commutet; si defectus scientia, aut aliarum qualitatum necessiarum obstitit, has acquirere totis viribus studeat, atque ad hunc finem, partim ipse ardentem & continuam orationem adhibeat, partim aliorum etiam, præcipue Patronorum Cœlestium suffragium imploret. Tertium est, ut, si quod ex sua ineptitudine periculum invalidæ administratioñis sui officij imminentere judicat, aut omnino ad tempus à tali administratione abstineat; aut certè non nisi magna cum cautela & diligentia, adhibito etiam aliorum, si fieri potest, consilio & auxilio eam suscipiat.

M E M B R U M II.

De Institutione.

Qu. 1. Quid sit institutione? Rg. per eam hoc loco intelligi concessione beneficii à legitimo Superiori factam, quæ quidem concessio duplici modo fieri potest. Primò liberè, id est, ut is, qui beneficium concedit, quemvis idoneum pro arbitrio eligere possit, & hæc in Jure Canonico propriè Collatio appellatur. Secundò non liberè, quando scilicet Superior idoneum